

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **T-Mobile Czech Republic, a.s.**, IČ 64949684, se sídlem v Praze 4, Tomíčková 2144/1, zastoupeného JUDr.Petrem Hromkem, PhD, advokátem se sídlem v Praze 2, Vinohradská 30, proti žalovanému **Českému telekomunikačnímu úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23.9.2008, č.j. 69029/2008-603,

t a k t o :

I. Rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23.9.2008, č.j. : 69029/2008-603, s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr.Petra Hromka, PhD, advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru ekonomické regulace ze dne 13.6.2008, č.j.: 4 118/2007-611/VII.vyř. (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), kterým byl žalobci stanoven podíl pro výpočet výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 na 24,56702 % a současně stanoven příspěvek na účet univerzální služby za rok 2002 ve výši 63.258.721,- Kč.

Žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro jejich nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V žalobě konstatoval, že žalovaný rozhodnutím ze dne 14.2.2007, č.j.: 35 038/06-611/VI.vyř., ověřil výši prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech republic a.s. z poskytování univerzální služby v roce 2002 ve výši 257.494.476,- Kč a se žalobcem jako s účastníkem tohoto řízení vůbec nejednal. Dále žalobce v podané žalobě namítal, že finanční příspěvek byl žalobci stanoven po uplynutí lhůty, stanovené ustanovením § 32 odst.3 zákona o telekomunikacích a nebyl ani vyměřen správně, neboť při ověřování prokazatelné ztráty ČTÚ postupoval v rozporu s ustanovením § 31 odst.2 zákona o komunikacích.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě oponoval žalobním námitkám poukazem na to, že napadené rozhodnutí nepřiznává žalobci žádné finanční prostředky. Předmětem řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno, bylo stanovení výše platby žalobce na účet univerzální služby za rok 2002. Prokazatelná ztráta společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby za rok 2002 byla ověřena v samostatném správním řízení. Ověření výše ztráty je pouze prvním krokem ke stanovení výše příspěvků a uložení povinnosti platit na účet univerzální služby. Teprve poté, co jednotlivá rozhodnutí o výši platby na účet univerzální služby za rok 2002 nabudou právní moci a příslušní držitelé telekomunikačních licencí je na účet univerzální služby uhradí, může být vystaven doklad k čerpání, tj. příkaz k převodu prostředků z účtu univerzální služby na účet žalobce. Správnost tohoto závěru byla dle žalovaného potvrzena též rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2008 č.j. 7 Ca 195/2007 – 74.

V replice k vyjádření žalovaného setrval žalobce na opodstatněnosti uplatněných žalobních námitek. Uvedl, že v okamžiku, kdy je ověřena celková ztráta žalobce z poskytování univerzální služby a určen jeho příspěvek do účtu, je zároveň zřejmé, na jakou částku má žalovaný vystavit pro žalobce doklad k čerpání finančních prostředků z účtu, odpovídající zbytku ztráty. To, jak tuto částku žalovaný rozdělí mezi zbylé povinné příspěvatele do účtu, není nutným předpokladem pro vystavení dokladu pro žalobce k jejímu čerpání. Žalovaný proto měl o ověření výše prokazatelné ztráty žalobce, o stanovení výše jeho příspěvku na účet univerzální služby a o vystavení dokladu k čerpání finančních prostředků z účtu rozhodnout v rámci jediného správního rozhodnutí. Závěr vyslovený Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 6.6.2008 č.j. 7 Ca 195/2007 – 74 označil žalobce za neudržitelný.

Podáním ze dne 20.1.2012 žalovaný správní úřad soudu sdělil, že rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 1.12.2009, č.j. 105440/2009-603, které nabylo právní moci dne 4.1.2010, byla z moci úřední nařízena obnova řízení ve věci určení výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 žalobci, neboť rozhodnutím ze dne 22.10.2009, č.j. 64 675/2009-603, došlo ke zrušení tzv. podkladového rozhodnutí. Jako přílohu svého sdělení žalovaný soudu předložil kopii rozhodnutí ze dne 22.10.2009 č.j. 64 675/2009-603 a kopii rozhodnutí ze dne 1.12.2009 č.j. 105 440/2009-603.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle ustanovení § 31 odst.1 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o telekomunikacích), poskytovatel univerzální služby má nárok na úhradu prokazatelné ztráty.

Podle ustanovení § 31 odst.2 zákona o telekomunikacích prokazatelnou ztrátou se rozumí rozdíl mezi ekonomicky oprávněnými náklady, včetně přiměřeného zisku, vynaloženými držitelem telekomunikační licence na plnění povinnosti poskytovat univerzální službu, které by poskytovateli univerzální služby nevznikly, pokud by tuto povinnost neměl, a tržbami a výnosy dosaženými držitelem telekomunikační licence z plnění povinnosti poskytovat univerzální službu.

Podle ustanovení § 31 odst.4 zákona o telekomunikacích způsob výpočtu prokazatelné ztráty, doklady, kterými musí být výpočty prokazatelné ztráty doloženy, a vymezení přiměřeného zisku stanoví prováděcí předpis.

Podle ustanovení § 32 odst.1 zákona o telekomunikacích prokazatelná ztráta se hradí z účtu univerzální služby (dále jen "účet"), na který jsou povinni přispívat držitelé telekomunikačních licencí finančním příspěvkem. Účet spravuje Úřad. Úřad je povinen zřídit účet, vznikne-li povinnost úhrady prokazatelné ztráty.

Podle ustanovení § 32 odst.2 zákona o telekomunikacích jsou držitelé telekomunikačních licencí povinni zúčtovat finanční příspěvek a nároky na úhradu prokazatelné ztráty prostřednictvím účtu.

Podle ustanovení § 32 odst.3 zákona o telekomunikacích držitelé telekomunikačních licencí předloží Úřadu nejpozději do 30. června každého kalendářního roku zúčtování prokazatelné ztráty vzniklé poskytováním univerzální služby v uplynulém kalendářním roce, pokud jsou jejími poskytovateli, a výši finančního příspěvku na univerzální službu za uplynulý rok. Úřad do třiceti dnů ověří výši prokazatelné ztráty a výši finančního příspěvku a stanoví výši platby na účet nebo vystaví doklad opravňující k čerpání finančních prostředků z účtu.

Podle ustanovení § 32 odst.7 zákona o telekomunikacích způsob stanovení výše finančního příspěvku držitelů telekomunikační licence na účet a pravidla přidělování finančních prostředků z účtu na hrazení prokazatelné ztráty stanoví prováděcí předpis.

Podle ustanovení § 5 odst.1 vyhlášky č. 235/2001 Sb., finanční příspěvek držitele telekomunikační licence na účet univerzální služby (dále jen "účet") určuje Úřad podle postupu uvedeného v příloze č. 2. Pro výpočet použije údaje za příslušný rok.

Podle ustanovení § 76 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), Městský soud v Praze zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem

a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,

b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,

c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nutno rozsudkem bez jednání zrušit vzhledem ke skutečnostem, k nimž došlo po podání žaloby.

Z výše uvedeného podání žalovaného správního úřadu soud zjistil, že po vydání napadeného rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007, č.j.: 35 038/06-611/VI.vyř., vydané ve věci ověření výše prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby v roce 2002 a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem zrušení uvedeného rozhodnutí byla podstatná vada řízení, spočívající v tom, že správní řízení ve věci ověření výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby v roce 2002 nebylo vedeno se všemi správnímu orgánu známými účastníky řízení, za které je nutno považovat držitele telekomunikační licence za rok 2002, kteří jsou přispěvateli na účet univerzální služby. Mezi těmito přispěvateli je i žalobce, jenž tak důvodně namítal, že nebyl v řízení o vydání podkladového rozhodnutí jeho účastníkem, čímž došlo ke krácení jeho procesních práv.

Jak již bylo konstatováno výše, napadeným rozhodnutím předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu zamítl rozklad, podaný žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byl žalobci stanoven podíl pro výpočet výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 na 24,56702 % a současně stanoven příspěvek na účet univerzální služby za rok 2002 ve výši 63.256.721,- Kč. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v přímé návaznosti na rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007, č.j.: 35 038/06-611/VI.vyř., ve věci ověření výše prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby v roce 2002. Tyto skutečnosti jsou zřejmé i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž předseda žalovaného, rozhodující o rozkladu, mimo jiné uvedl, že Úřad ověřenou výši ztráty „Z“ za rok 2002 stanovil ve výši 257.494.476,- Kč rozhodnutím ze dne 14.2.2007, č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., které nabylo právní moci dne 25.5.2007. Tato hodnota ověřené výše ztráty „Z“ pak byla spolu s dalšími hodnotami dosazena do vzorce pro výpočet výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby, jenž je uveden v bodě 1 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o výpočtu a úhradě prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby držitelem telekomunikační licence.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007, č.j.: 35 038/06-611/VI.vyř., vydané ve věci ověření výše prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby v roce 2002, bylo tedy při vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002 tzv. podkladovým rozhodnutím. Z logiky zákonné úpravy, obsažené v ustanovení § 32 zákona o telekomunikacích, plyne, že konkrétní výše finančního příspěvku žalobce (a stejně tak i kteréhokoliv jiného přispěvatele) na účet univerzální služby nemůže být žalovaným určena dříve, než dojde k ověření výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby, neboť ověřená výše prokazatelné ztráty je jedním z nezbytných údajů potřebných pro výpočet výše příspěvku. Tato skutečnost zcela evidentně vyplývá z již zmíněného vzorce sloužícího pro výpočet výše příspěvku, který je zakotven v bodu 1 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., a je vyjádřena i v ustanovení § 7 téže vyhlášky, podle něhož Úřad stanovuje postupem podle ustanovení § 5 výši plateb (finančních příspěvků), které jsou jednotliví držitelé telekomunikační licence povinni provést na účet, na základě ověřené výše prokazatelné ztráty. Ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby je tedy základem pro stanovení výše finančního příspěvku jednotlivých držitelů telekomunikační licence – přispěvatelů na účet univerzální služby. Kromě ověřené výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby závisí výše finančního příspěvku jednotlivých držitelů telekomunikační licence také na řadě dalších ukazatelů (hodnot), z nichž se postupem podle bodu 2 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., vypočítává tzv. „podíl jednotlivého držitele telekomunikační licence.“ To ale nemění nic na skutečnosti, že mezi ověřenou výši

prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby a výši finančního příspěvku držitele telekomunikační licence na účet univerzální služby je vztah přímé úměry – čím vyšší bude ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby, tím vyšší bude v konečném výsledku i finanční příspěvek toho kterého držitele telekomunikační licence.

Výsledek řízení, v němž byla žalovaným ověřována výše prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby za rok 2002, má vzhledem k výše uvedenému zcela zásadní význam pro následné stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za uvedené období. Výši tohoto příspěvku totiž nelze stanovit dříve, než bude pravomocně ověřena výše prokazatelné ztráty provozovatele poskytování univerzální služby za rok 2002. Jinak řečeno, existence pravomocného podkladového rozhodnutí Úřadu, jímž bude ověřena výše prokazatelné ztráty provozovatele univerzální služby za rok 2002, je podmínkou *sine qua non* pro rozhodnutí o stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za uvedené období.

Po vydání zrušovacího rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.10.2009, č.j. 64 675/2009-603, tak nastala situace, že zde existuje napadené rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně) ve věci stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002, aniž by byla známa ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby za uvedené období. Tato situace je v rozporu se zákonem, neboť rozhodnutí ve věci stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002 může být vydáno až poté, co bude Úřadem pravomocně rozhodnuto o ověření výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby za uvedené období a musí z tohoto podkladového rozhodnutí vycházet.

Po zrušení podkladového rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007, č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., ve věci ověření výše prokazatelné ztráty společnosti O2 Telefónica Czech Republic a.s. z poskytování univerzální služby v roce 2002 nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, náležitou oporu, pokud jde o stanovení jedné ze základních hodnot potřebných podle zákona pro jeho vydání, kterou je ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby za dané období, a v tomto směru vyžaduje zásadní doplnění.

Lze rovněž konstatovat, že podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, spočívající v opomenutí všech známých účastníků řízení, jímž bylo zatíženo řízení ve věci ověření výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby za rok 2002 a které nakonec vedlo ke zrušení rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007, č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., mělo v daném případě za následek i nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť to v důsledku zmíněné podstatné vady předchozího řízení pozbylo svého podkladu.

Soud proto rozsudkem, vydaným podle ustanovení § 76 odst.1 písm.b/ a c/ s.ř.s., napadené rozhodnutí pro podstatné vady řízení, k nimž přihlédl z úřední povinnosti, bez jednání zrušil. Opodstatněnost žalobcem uplatněných námitek již soud nezkoumal, neboť na výsledek řízení v souzené věci by to nemohlo mít žádný vliv.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Výše těchto nákladů řízení spočívá v zaplaceném soudním poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a z nákladů právního zastoupení žalobce. Odměna právního zástupce JUDr.Petra Hromka, PhD, advokáta, a jeho hotové výdaje v daném případě činí dva úkony právní služby po 2.100,-

Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání písemného vyjádření na výzvu soudu) podle ustanovení § 6, § 7, § 9 a § 11 odst. 1 advokátního tarifu a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 960,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 7.760,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22.března 2012

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu